Samenwerkingsakkoorden rond veiligheid met politie: in kaart brengen van samenwerkingsprotocollen en gebruik van deze protocollen.

Haio: CLAEYS Sofie , U.G.
Promotor: PYPE Peter , U.G.
Praktijkopleider: DE KERPEL Filip , DE VLIEGHER Evelien , GOOSSENS Veerle , HANSSENS Marianne , LUYCKX Kristien , VIAENE Marc

Context: Geweld tegen zorgverleners is een frequent besproken thema. Zeker huisartsen bevinden zich op dit vlak in een kwetsbare positie. Er worden veel suggesties gedaan voor de aanpak van agressie tegenover huisartsen. Eén van de strategieën hierbij is het verhogen van de veiligheid door samenwerking met de politie.

Onderzoeksvraag: Het doel van dit onderzoek is enerzijds om in kaart te brengen waar er samenwerkingsprotocollen in kader van veiligheid tussen de huisartsen en de politie werden opgesteld en deze inhoudelijk te vergelijken. Anderzijds wordt nagegaan wat de opinies zijn over de bestaande protocollen en wat de hindernissen zijn tot het opstellen van een protocol.

Methode: Aan de hand van een literatuurstudie wordt zowel nationaal als internationaal in kaart gebracht wat de frequentie is van geweld tegen artsen, alsook het type geweld en de mogelijke aanpak. Ook worden afspraken rond samenwerking met de politie in literatuur gezocht en weergegeven, alsook het wettelijk kader rond deze samenwerking. Door middel van het aanschrijven van de Vlaamse huisartsenkringen en politiezones via Domus Medica en de directeur-coördinatoren van de provincies, werd nagegaan waar er reeds een schriftelijk protocol bestaat. Bij de zones die reeds beschikken over een protocol werd met behulp van enquêtes geïnformeerd naar de opinie hieromtrent en werden de bestaande protocollen verzameld en vergeleken. Bij de kringen en zones zonder protocol wordt middels een andere enquête nagegaan of er op heden samengewerkt wordt en wat de eventuele moeilijkheden zijn bij het opstellen van een protocol.

Resultaten: Er werd reeds veel literatuur geschreven over agressie tegenover zorgverleners, doch er bestaat weinig literatuur over de samenwerking tussen huisartsen en politie en zo goed als geen documentatie over het opstellen of gebruiken van schriftelijke samenwerkingsprotocollen. Door de bevraging werden negen protocollen bekomen. Hierbij werden bepaalde punten besproken waarbij de politie beroep kan doen op de huisartsen en omgekeerde situaties wanneer de huisarts de politie mag oproepen. Vooral over bloednames, het opstellen van een medisch attest voor goedkeuring voor opsluiting in de cel en het vaststellen van een overlijden wordt weergegeven onder welke voorwaarde de politie de huisarts kan oproepen en hoe de betaling geregeld wordt. Er wordt beschreven hoe de huisarts beroep kan doen op de politie in kader van (preventieve) ondersteuning tijdens verdachte huisbezoeken. Tweeëntwintig huisartsenkringen en achtentwintig politiezones vulden de enquêtes in. Zowel politiezones als huisartsenkringen geven aan tevreden te zijn met het bestaande protocol, doch dit slechts beperkt te gebruiken. Probleempunten zijn vooral de betaling van de huisarts en de onduidelijkheid over contactpersonen. Politiezones en huisartsenkringen zonder protocol benadrukken de vraag naar een standaardprotocol dat als leidraad gebruikt kan worden.

Conclusie: De eerste aanbeveling van dit onderzoek bestaat uit het betrekken van de politiezones en huisartsenkringen die niet deelgenomen hebben. Bijkomend kan het interessant zijn om met verder onderzoek in kaart te brengen wat de individuele huisartsen en politieagenten zelf vinden van de samenwerking en de bestaande protocollen. Hiermee kunnen de bestaande protocollen

bijgestuurd worden. Ten slotte lijkt het boeiend om een vergelijking te maken tussen de samenwerking voor en na het bestaan van een schriftelijk protocol. Een standaardprotocol werd opgesteld op basis van de reeds bestaande protocollen, inclusief de GDPR-wetgeving. Hierop kunnen de huisartsenkringen en de politiezones zich baseren en dit verder aanpassen aan hun reeds bestaande samenwerking. Door het verspreiden van dit standaardprotocol kan mogelijks de drempel voor het opstellen van een schriftelijk samenwerkingsprotocol tussen huisartsenkring en politiezone verlaagd worden.